

عنوان مقاله:

نقش واسطه ای استدلال اخلاقی در رابطه خودپنداره و فراشناخت اخلاقی با رفتار اخلاقی دانش آموزان دبیرستان

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی تربیتی، دوره 13، شماره 46 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فریبرز نیکدل - هیات علمی گروه روان شناسی دانشگاه یاسوج

مریم دهقان - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه یاسوج

ناصر نوشادی - استادیار روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

تاکید بر ارزش های اخلاقی به ویژه حمایت از رفتارهای اخلاقی در سال های اخیر افزایش چشمگیری یافته است. هدف این پژوهش، بررسی اثر واسطه ای استدلال اخلاقی در رابطه خودپنداره و فراشناخت اخلاقی (متغیرهای پیش بین) و رفتار اخلاقی (متغیر ملاک) دانش آموزان دختر دبیرستان های شهر شیراز بود. برای این منظور 300 دانش آموز با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای تصادفی انتخاب شدند و پرسشنامه ی فرااخلاق سوانسون و هیل (1993)، سیاهه رفتار اخلاقی سوانسون و هیل (1993)، آزمون رشد استدلال اخلاقی معنوی پور (1390) و آزمون خودپنداره راجرز (1975-) را تکمیل نمودند. داده ها با استفاده از رگرسیون چندگانه به شیوه هم زمان و بر اساس روش بارون و کنی (1986) تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها نشان داد خودپنداره ($\beta, 01/0P=-42/0$) و فراشناخت اخلاقی ($\beta, 01/0P=18/0$) بر استدلال اخلاقی اثر مستقیم دارند. همچنین خودپنداره و فراشناخت اخلاقی از طریق واسطه گری استدلال اخلاقی بر رفتار اخلاقی اثر غیرمستقیم دارند. استدلال اخلاقی به صورت مثبت رفتار اخلاقی را پیش بینی می کند؛ بنابراین می توان نتیجه گرفت که استدلال اخلاقی در رابطه بین خودپنداره و فراشناخت اخلاقی با رفتار اخلاقی نقش واسطه ای دارد.

کلمات کلیدی:

استدلال اخلاقی، خودپنداره، رفتار اخلاقی، فراشناخت اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886994>

